

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

Quæst. 4. Quænam causæ ab horanum canonicarum recitatione excusent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

partem restituant, quæ iudicio viri prudentis Horarum
 Canoniarum recitationi seruata debita proportione
 respondere censetur: qua ratione e. g. Toletus existimat
 Curatum teneri ad restituendam tertiam partem fru-
 ctuum, Medina quartam sufficere dicit, Henriq. &
 Emmanuel Sâ quintam: Laymannus omnium optime
 censet considerandam esse tum quantitatem onerum, &
 officiorum quæ beneficiarius siue Curatus siue quilibet
 alius præter horarium pensum præstare tenetur, & re ipsa
 præstat: quæ quidem officia interdum tam multa & gra-
 uia sunt vt viri prudentis arbitrio sextuplo imò inter-
 dum decuplo superent Officium Horarum Canonica-
 rum: cum etiam quantitatem reddituum; fieri enim po-
 test vt redditus illi interdum vix æquent iustum vitæ sti-
 pendium, quod beneficiario ob aliorum munerum præ-
 stationem naturali iure deberetur: quibus omnibus per-
 pensis maiori cum æquitate determinari potest, quæ re-
 stitutio ob supradictam horarum omissionem iniungenda
 sit.

QVÆSTIVNCVLA IV.

*Quanam causa ab Horarum Canonica-
 rum recitatione excuset.*

Prima est grauis infirmitas, quæ talis est vt sine mag-
 na difficultate aut corporis periculo Horarum preces
 recitari posse non videantur: neque enim Ecclesia
 in eiusmodi casu obligare intendit, vt sumitur ex c. *Cleri-
 cus victum* dist. 91. & docent Azor, Suar. Tol. & alij apud
 Laym. c. 6. de Hor. Can. In dubio autem an talis sit in-
 firmitas quæ excuset, iudicio confessarij, vel medici, aut
 alterius pij & prudentis viri standum est.

Secunda est grauis & repentina occupatio, quæ sine
 scandalo vel notabili detrimento proprio vel alieno o-
 mitteri aut differri nequit, cum qua tamen Officij diuini
 recitatio moraliter loquendo consistere non potest, &c.

Dd 4

g. si populi tumultus subito exortus sedandus si; confessiones infirmorum excipiendæ, quæ non nisi cum notabili periculo illorum differri possint: si tamen recitatio illa intra eundem diem naturalem absque maxima difficultate anteponi vel postponi possit, id fieri debet, ita citati auctores apud eundem Laymannum supra.

Tertia est recitandi impotentia; v. g. si quis iter faciens in terris infidelium amittat Breuiarium, nec aliud reperire possit, haud dubiè excusabitur cum ad impossibile nemo teneatur.

Quæres utrum; qui ob causas suprâdictas integram dici Officium recitare non potest, teneatur saltem illius partem aliquam recitare si possit. Nau. Azor, Rodrig. & alij apud Laym. existimant, si quis maiorem saltem, vel præcipuam officij partem v. g. Matutinum cum Laudibus recitare possit, obligandum esse; non item si partem solum minorem vel minùs præcipuam, v. g. paruas Horas, vel etiam Vesperas: quod quamvis probabiliter dici possit, probabilior tamen videtur & In praxi tenenda sententia Suarez iib. 4. de Horis Canon. cap. 28. num. 27. & Laymanni sup. qui censet eum qui commodè potest integram aliquam Officij Ecclesiastici Horam recitare, teneri ad illam recidandam: quod si dubitet num possit vnâ horam integram recitare, certus sit autem se non posse omnes, præsumere potest se omnino excusatum: in his enim casibus leges Ecclesiæ non obligant cum tanto vigore, vt materiam anxietatis, & scrupulorum pariant.

Quarta denique causa excusans à recitatione Horarum, est quando beneficiarius nondum sacris Ordinibus initiatus nullos vel adeò tenues fructus è beneficio percipit, vt æstimabilem aliquam partem sustentationis non præbeant, quintam v. g. aut sextam. Ita Sod. Aragonius, Less. & alij quos citat & sequitur Laym. c. 5. de benef. Quod intelligendum est dummodo non stet per beneficiarium illum quo minùs beneficij sui fructus percipiat, neq; illos aliquando percepturus sit, vt fufius explicat idem Laym. l. 2. c. 34. dub. 31. Rectè tamen monet

Lessius

Leſſius eos qui tenues redditus è beneficiis recipiunt, quamuis ad quotidianam Horarum recitationem non obligentur, obligari tamen ad Horas illas aliquoties per annum recitandas, aut ſaltem ad aliquas alias preces, v. g. ad recitandum Officium paruum Beatæ Virginis, ſingulis diebus Dominicis aut feſtiuis: quod iudicio pij & prudentis confeſſarij determinari debet.

ARTICVLVS V.

Explicantur reliqua iuxta Canonicas ſanctiões ad Clericalis vitæ diſciplinam ſpectantia.

Conſilium Tridentinum ſeſſ. 22. c. 1. de reſor. totius diſciplinæ Eccleſiaſticae ſummam paucis complecti volens hoc de cretum ſcitu & obſeruatū digniſſimum condidit: quod integrum hîc exſcripſimus. Nihil eſt, inquit, quod alios magis ad pietatem, & Dei cultum aſſidue inſtruat, quam eorum vita, & exemplum, qui ſe diuino miniſterio dedicauerunt. Cùm enim à rebus ſeculæ in altiore ſublate locum conſpiciantur, in eos, tanquam in ſpeculum, reliqui oculos conijciunt ex iſſis ſumunt quod imitentur. Quapropter ſic decet omnino Clericos in ſortem Domini vocatos, vitam moreſq; ſuos omnes componere, vt habitu, geſtu, inceſſu, ſermone aliſque omnibus rebus nil, niſi graue, moderatum ac religione plenum præſerant: leuia etiam delicta, quæ in ipſis maxima eſſent, eſſugiant; vt eorum actiões cunctis afferant venerationem. Cùm igitur, quo maiore in Eccleſia Dei & vtilitate, & ornamento hæc ſunt, ita etiam diligentius ſine obſeruanda; ſtatuit ſancta Synodus, vt, quæ aliàs à ſummis Pontificibus, & à ſacris conciliis de Clericorum vita, honeſtate, cultu, doctrinæ, retinenda, ac ſimul de luxu, comèſſationibus, choreis, aleis, luſibus, ac quibuſcunque criminibus, nec non de

De 5

ſacris